

Hazád

*Hazádnak mozdulatlanul,
mint a hűtlen szeretők.
Félelem nélkül,
mint az aradiak, mint a világosiak.
Fehéren,
mint a váltakozó vádlottak,
mint a bánatos kezdeményezők,
a világosság bontalan hívei.*

*Hazádnak énekszóval.
Szóval úgy, mint a többiek,
mint a hiába leselkedők,
mint azok, akik a milléniumot keresik,
a kezdet után lóbolók.*

Néhai

*Néhai kísértetek,
lankadó látomások.*

*Minden egyre megy.
Holnap már ketten lesznek,
talán hárman is.
Mennek rendületlenül.*

*A végzet hívja őket,
a törhetetlen jövő:*

menetelnek.

Tavaly

*Felbukkan a tavalyi nép,
Szilvesztert keresi, az első írástudót.
Képirók díszítik a láthatárt,
néma tudósok siratják baltalmukat.*

*Annyi történés, annyi szomorúság:
el kell gyorsan intézni a múltat.
A felszínre most a siratók jönnek,
letörlik a képről a győzteseket.*

S Z I R M A Y E N D R E

Élni és meghalni

*Abogy éltem,
bátran – bár gyakran félttem,
bogy mivel lép meg a jövő pillanat,
az ismeretlenből mindig itt maradt
egy rám telepedő lomb árnyék...
Tudtam, millió próba vár még
a sodrásban, amit úgy hívunk: ÉLET.
Tudtam, mikor majd a végső ítélet
kimondatik rólam és felőlem...
lesz majd eróm binni, mosolyogni
minden szeretetet híven visszaadni,
mert a tisztesség mindig adott erőt
igaz emberként élni – és meghalni.*

A végzet elé

*A fények és a gazdag csend mögött
mozdulatlan minden árva árny,
vigyázza lelkünk minden mozdulását
a terpeszkedő, üszkös, vak magány.*

*Kérő kezem hiába nyújtom
a vágyak remegő rengetege felé,
nem cserélhetek üszkös sorsot
inkább leborulok a végzet elé.*